

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 4ης Ιουλίου 1996 *

Στην υπόθεση C-254/95 P,

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εκπροσωπούμενο από τους Manfred Peter και José Luis Rufas Quintana, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την έδρα της Γενικής Γραμματείας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Kirchberg,

αναιρέσειον,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 30 Μαΐου 1995 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-289/94, Innamorati κατά Κοινοβουλίου (Συλλογή Υπ.Υπ. 1995, σ. II-393), και με την οποία ζητείται η ανάρτηση της αποφάσεως αυτής,

όπου ο έτερος διάδικος είναι:

ο **Angelo Innamorati**, πρώην επικουρικός υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποψήφιος του γενικού διαγωνισμού PE/59/A, κάτοικος Ρώμης, εκπροσωπούμενος από τους δικηγόρους Βρυξελλών Jean-Noël Louis, Thierry Demaseure, Véronique Leclercq και Ariane Tomel, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τα γραφεία της εταιρίας fiduciaire Myson SARL, 1, rue Glesener,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, J. C. Moitinho de Almeida και C. Gulmann, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

γενικός εισαγγελέας: N. Fennelly
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 23ης Μαΐου 1996,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 24 Ιουλίου 1995, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο άσκησε, δυνάμει του άρθρου 49 του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου και των αντιστοίχων διατάξεων των Οργανισμών ΕΚΑΧ και ΕΚΑΕ του Δικαστηρίου, αναίρεση κατά της απόφασης της 30ής Μαΐου 1995, T-289/94, Innamorati κατά Κοινοβουλίου (Συλλογή Υπ.Υπ. 1995, σ. II-393, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), με την οποία το Πρωτοδικείο ακύρωσε την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του γενικού διαγωνισμού PE/59/A να βαθμολογήσει τον Innamorati με βαθμό κάτω από τη βάση στην τρίτη γραπτή δοκιμασία του εν λόγω διαγωνισμού και να τον αποκλείσει από τις λοιπές δοκιμασίες (στο εξής: επίδικη απόφαση).
- 2 Στην προσβαλλόμενη απόφαση το Πρωτοδικείο διαπίστωσε ότι:
  - «1 Ο προσφεύγων, επικουρικός υπάλληλος βαθμού A, ομάδας II, τάξεως 2, της Επιτροπής, μετέσχε στον γενικό διαγωνισμό PE/59/A για την κατάρτιση πίνακα μελλοντικών προσλήψεων διοικητικών υπαλλήλων ιταλικής γλώσσας στη Γενική Γραμματεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

- 2 Στο τμήμα III.B.1. της προκηρύξεως του διαγωνισμού, η οποία δημοσιεύθηκε στις 23 Οκτωβρίου 1992 (ΕΕ C 275 Α, σ. 8), προβλεπόταν ότι οι υποψήφιοι θα υποβληθούν σε έξι γραπτές προκριματικές δοκιμασίες. Αναφορικά με τη δοκιμασία 1.γ' προβλεπόταν ειδικότερα τα εξής:

“γ) Συνοπτική απόδοση, που να μην υπερβαίνει το ένα δέκατο της εκτάσεώς του, εγγράφου 2-3 σελίδων, με ανώτατο περιθώριο υπερβάσεως 10 %, προκειμένου να εκτιμηθούν οι αναλυτικές και συνθετικές ικανότητες, η αντικειμενικότητα και η ακριβολογία του υποψηφίου.

Ανώτατη διάρκεια της δοκιμασίας: 45 λεπτά

Βαθμοί: από 0 έως 20

Βαθμολογία κάτω του 10 συνεπάγεται αποκλεισμό.”

- 3 Στις 20 Απριλίου 1994 ο πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής ανακοίνωσε στον προσφεύγοντα ότι στη δοκιμασία της συνοπτικής αποδόσεως κειμένου 1.γ' έλαβε βαθμό μικρότερο από τον ελάχιστο απαιτούμενο και ότι, κατά συνέπεια, η εξεταστική επιτροπή δεν μπορούσε να προχωρήσει στη διάρθρωση των γραπτών του στις λοιπές δοκιμασίες.
- 4 Με επιστολή της 25ης Μαΐου 1994, ο προσφεύγων ζήτησε να επανεξετασθεί το γραπτό του και να του γνωστοποιηθεί η αιτιολογία της βαθμολογήσεώς του από την εξεταστική επιτροπή για τη δοκιμασία 1.γ'.
- 5 Με επιστολή που απηύθυνε στις 13 Ιουνίου 1994 στον πρόεδρο της εξεταστικής επιτροπής, ο συνήγορος του προσφεύγοντος υποστήριξε ότι οι βαθμολογητές της δοκιμασίας 1.γ' δεν βαθμολόγησαν με βαθμό κάτω από τη βάση τους υποψηφίους που δεν τήρησαν τον προβλεπόμενο ανώτατο αριθμό λέξεων. Ζήτησε, επίσης, από τον πρόεδρο της εξεταστικής επιτροπής να του γνωστοποιήσει, αφενός, τα κριτήρια στα οποία στηρίχθηκε η εξεταστική επιτροπή προκειμένου να εξετάσει αν οι υποψήφιοι πληρούσαν τις προϋποθέσεις της προκηρύξεως του διαγωνισμού και προκειμένου να αξιολογήσει τα γραπτά τους, περιλαμβανομένων των οδηγιών που δόθηκαν στους διορθωτές όσον αφορά την τήρηση των ειδικών προϋποθέσεων της

δοκιμασίας 1.γ', και, αφετέρου, τα μέτρα που ελήφθησαν για τη διασφάλιση της ανωνυμίας των υποψηφίων.

- 6 Με έγγραφο της 14ης Ιουλίου 1994, ο πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής επιβεβαίωσε την απόφαση της επιτροπής αυτής με επιστολή του προς τον προσφεύγοντα ως εξής:

“Βάσει των παραμέτρων που ελήφθησαν υπόψη και βάσει των αυστηρών κριτηρίων τα οποία αποφάσισε η εξεταστική επιτροπή πριν από τη διόρθωση — λαμβάνοντας υπόψη ορισμένα στοιχεία τα οποία παρατίθενται εξάλλου στην προκήρυξη του διαγωνισμού — βρίσκομαι στη δυσάρεστη θέση να σας επιβεβαιώσω ότι η βαθμολογία σας στη δοκιμασία 1.γ' είναι μικρότερη από την απαιτούμενη για τη συμμετοχή στο επόμενο στάδιο. Πράγματι, λάβατε 8,33 βαθμούς (ελάχιστο απαιτούμενο 10 βαθμοί).”

- 7 Με επιστολή της 4ης Ιουλίου 1994, απευθυνόμενη στον πρόεδρο της εξεταστικής επιτροπής, ο συνήγορος του προσφεύγοντος επανέλαβε το αίτημά του της 13ης Ιουνίου 1994 και επισήμανε ότι το έγγραφο της 14ης Ιουνίου 1994 του προέδρου της εξεταστικής επιτροπής δεν περιλαμβάνει καμία αιτιολογία της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής. Δήλωσε επίσης την πρόθεσή του να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου στην περίπτωση που δεν του παρασχεθούν οι διευκρινίσεις που ζήτησε.

- 8 Με έγγραφο της ίδιας ημερομηνίας, ο προϊστάμενος της διοικητικής μονάδας “Διαγωνισμοί” του Κοινοβουλίου απάντησε στην επιστολή του συνηγόρου του προσφεύγοντος, της 13ης Ιουνίου 1994, τονίζοντας ότι ευθύς μόλις υπογραφεί η έκθεση της εξεταστικής επιτροπής το Κοινοβούλιο “θα (του) κοινοποιήσει τις πληροφορίες που επιθυμεί εντός των ορίων που το Δικαστήριο έχει θέσει αναφορικά με την υποχρέωση αιτιολογήσεως των αποφάσεων των εξεταστικών επιτροπών διαγωνισμού ενόψει του απορρήτου των διασκέψεων”.

- 9 Με έγγραφο της 19ης Ιουλίου 1994, ο προϊστάμενος της διοικητικής μονάδας “Διαγωνισμοί” του Κοινοβουλίου γνωστοποίησε στον συνήγορο του προσφεύγοντος τα ακόλουθα:

—“Όλες οι διορθώσεις των γραπτών του εν λόγω διαγωνισμού έγιναν ανώνυμα. Μολονότι οι υποψήφιοι ήταν υποχρεωμένοι να αναγράψουν το όνομά τους στα φύλλα απαντήσεων, το απόρρητο των διορθώσεων

διασφαλίστηκε με τη μεταγενέστερη χορήγηση απορρήτου κωδικού αριθμού και την απόκρυψη των προσωπικών στοιχείων του διαγωνιζομένου.

— Οι διορθώσεις των δοκιμασιών 1.γ' 1 (αντικειμενικά τεστ) και 1.γ' 2 (τεστ εγκυκλοπαιδικών γνώσεων) έγιναν από μηχανήμα οπτικής αναγνώσεως υπό την επίβλεψη της εξεταστικής επιτροπής. Όλα τα άλλα γραπτά περιήλθαν σε γνώση των επτά μελών της εξεταστικής επιτροπής και διορθώθηκαν από τρία τουλάχιστον μέλη αυτής.

— Ο Innamorati ζήτησε επανεξέταση των γραπτών του. Η εξεταστική επιτροπή προέβη σ' αυτή τη δεύτερη εξέταση και εξακρίβωσε ότι η βαθμολογία δεν είναι εσφαλμένη. Έτσι, επιβεβαίωσε την αρχική της απόφαση. Τα κριτήρια για τη διόρθωση τα οποία έλαβαν υπόψη τα μέλη της εξεταστικής επιτροπής καθορίστηκαν πριν από τη διόρθωση και τηρήθηκαν σύμφωνα με όσα ορίζονταν στην προκήρυξη του διαγωνισμού.”»

3 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 15 Σεπτεμβρίου 1994, ο Innamorati άσκησε προσφυγή με την οποία ζήτησε την ακύρωση της επίδικης αποφάσεως.

4 Προς στήριξη της προσφυγής ακυρώσεως, ο Innamorati προέβαλε δύο λόγους. Ο πρώτος αφορούσε την παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, την παραβίαση της προκηρύξεως του διαγωνισμού και την έλλειψη αιτιολογίας της επίδικης αποφάσεως. Ο δεύτερος λόγος αφορούσε την πεπλανημένη εκτίμηση, την έλλειψη αμεροληψίας της εξεταστικής επιτροπής και την παραβίαση των αρχών που διέπουν τις εργασίες μιας εξεταστικής επιτροπής (σκέψη 17 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

5 Κατά την προφορική διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου, ο προσφεύγων παραιτήθηκε από τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως. Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι παρείλαμε η εξέταση του λόγου αυτού (σκέψη 18).

- 6 Όσον αφορά τον πρώτο λόγο, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι περιελάμβανε δύο σκέλη: το πρώτο αφορούσε την παραβίαση της αρχής της ισότητας και της προκηρύξεως του διαγωνισμού· το δεύτερο αφορούσε την έλλειψη αιτιολογίας της επίδικης αποφάσεως (σκέψη 19).
- 7 Όσον αφορά το πρώτο σκέλος, το Πρωτοδικείο διαπίστωσε ότι ο προσφεύγων δεν επικαλέστηκε κανένα πραγματικό στοιχείο προς στήριξη του ισχυρισμού του ότι η εξεταστική επιτροπή δεν απέκλεισε άλλους υποψηφίους οι οποίοι δεν είχαν τηρήσει τα όρια τα σχετικά με την έκταση της συνοπτικής αποδόσεως που είχαν επιβληθεί για την τρίτη γραπτή δοκιμασία. Δεδομένου ότι από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν μπορούσε να συναχθεί ένα τέτοιο συμπέρασμα, το Πρωτοδικείο απέρριψε αυτό το σκέλος του λόγου ακυρώσεως (σκέψεις 22 και 23).
- 8 Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου, το Πρωτοδικείο υπενθύμισε, πρώτον, ότι η υποχρέωση αιτιολογήσεως έχει ως σκοπό, αφενός, να παράσχει στον ενδιαφερόμενο τις αναγκαίες ενδείξεις προκειμένου αυτός να γνωρίσει αν η απόφαση είναι ή δεν είναι βάσιμη και, αφετέρου, να καταστήσει δυνατό τον δικαστικό έλεγχο. Υπενθύμισε, επίσης, ότι σε περίπτωση διαγωνισμού με μεγάλο αριθμό συμμετεχόντων επιτρέπεται στην εξεταστική επιτροπή να γνωστοποιήσει, καταρχάς, στους υποψηφίους μόνο τα κριτήρια και το αποτέλεσμα της επιλογής και ότι υποχρεούται να παράσχει κατόπιν ατομικές εξηγήσεις σε εκείνους μόνον τους υποψηφίους που της το ζητήσουν ρητώς (σκέψεις 26 και 27).
- 9 Το Πρωτοδικείο υπογράμμισε, στη συνέχεια, ότι μολονότι ο *Innamorati* είχε ρητώς και επανειλημμένως ζητήσει να πληροφορηθεί τους λόγους της επίδικης αποφάσεως, καθώς και τα κριτήρια στα οποία στηρίχθηκε η εξεταστική επιτροπή για την αξιολόγηση της τρίτης δοκιμασίας, οι απαντήσεις του Κοινοβουλίου δεν περιείχαν καμία αιτιολογία για τον βαθμό που έλαβε και δεν προσδιόριζαν τα κριτήρια στα οποία στηρίχθηκε η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού. Κατά συνέπεια, θεώρησε ότι το Κοινοβούλιο δεν παρέσχε καμία αιτιολογία που να δίνει στον προσφεύγοντα τη δυνατότητα να εκτιμήσει το βάσιμο της επίδικης αποφάσεως και που να επιτρέπει στο Πρωτοδικείο να ασκήσει τον δικαστικό του έλεγχο (σκέψεις 28 έως 30).
- 10 Τέλος, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η πλήρης αυτή έλλειψη αιτιολογίας δεν μπορούσε να καλυφθεί από τις εξηγήσεις που παρέσχε το Κοινοβούλιο κατά τη διάρκεια της δίκης, διότι, στο στάδιο αυτό, οι εξηγήσεις δεν πληρούσαν πλέον

τις λειτουργίες μιας αιτιολογίας. Εξάλλου, έκρινε ότι οι εξηγήσεις που παρέσχε το Κοινοβούλιο ενώπιον του Πρωτοδικείου, τόσο στο πλαίσιο της έγγραφης διαδικασίας όσο και στο πλαίσιο της προφορικής διαδικασίας, δεν συνιστούν, λόγω του ιδιαίτερα αορίστου χαρακτήρα τους, επαρκή αιτιολογία της επίδικης αποφάσεως (σκέψεις 31 και 32).

- 11 Το Πρωτοδικείο έκρινε ότι το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου είναι βάσιμο και, κατά συνέπεια, ακύρωσε την επίδικη απόφαση (σκέψη 33).
- 12 Με την αναίρεση που άσκησε το Κοινοβούλιο ζητεί, αφενός, την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως και, αφετέρου, την απόρριψη των αιτημάτων που διατύπωσε ο Innamorati ενώπιον του Πρωτοδικείου.
- 13 Ο Innamorati ζητεί την απόρριψη της αναιρέσεως, λόγω του προφανούς απαραδέκτου αυτής και, επικουρικώς, λόγω του αβάσιμου χαρακτήρα της.
- 14 Με χωριστό δικόγραφο, που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 24 Ιουλίου 1995, το Κοινοβούλιο ζήτησε, κατά το άρθρο 53 του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου και των αντιστοιχών διατάξεων των Οργανισμών ΕΚΑΧ και ΕΚΑΕ του Δικαστηρίου, καθώς και τα άρθρα 83 και 118 του Κανονισμού Διαδικασίας, τη λήψη προσωρινών μέτρων συνισταμένων στην αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως. Την αίτηση αυτή απέρριψε ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου με διάταξη της 15ης Σεπτεμβρίου 1995, C-254/95 P-R, Κοινοβούλιο κατά Innamorati (Συλλογή 1995, σ. I-2707).
- 15 Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, το Κοινοβούλιο προβάλλει τους ακόλουθους τρεις λόγους:

— η προσβαλλόμενη απόφαση αγνοεί το περιεχόμενο και τα όρια της υποχρέωσης αιτιολογήσεως των αποφάσεων εξεταστικών επιτροπών διαγωνισμού·

— η ανεπάρκεια της αιτιολογίας της επίδικης αποφάσεως μπορούσε, εν πάση περιπτώσει, να καλυφθεί κατά την ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία·

— η έλλειψη ή ανεπάρκεια αιτιολογίας της επίδικης αποφάσεως δεν μπορεί να δικαιολογήσει, αυτή καθαυτή, την ακύρωση της εν λόγω αποφάσεως.

- 16 Ο *Innamorati* υποστηρίζει ότι η αίτηση αναιρέσεως δεν στηρίζεται σε νομικούς λόγους. Υποστηρίζει ότι το Κοινοβούλιο αμφισβητεί τις διαπιστώσεις περί των πραγματικών περιστατικών του Πρωτοδικείου τις σχετικές με την αιτιολογία της επίδικης αποφάσεως και των συνεπειών που απορρέουν, στην παρούσα υπόθεση, από τον ανεπαρκή χαρακτήρα αυτής της αιτιολογίας. Επικουρικώς, ισχυρίζεται ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου, η εξεταστική επιτροπή υποχρεούται να γνωστοποιεί τα αντικειμενικά κριτήρια επί των οποίων στηρίχθηκε, καθώς και τον τρόπο που τα εφάρμοσε, ιδίως προκειμένου να παράσχει στους υποψηφίους και, ενδεχομένως, στον κοινοτικό δικαστή τη δυνατότητα να βεβαιωθούν ότι οι δοκιμασίες του διαγωνισμού διεξήχθησαν κανονικά.

Επί του παραδεκτού της αιτήσεως αναιρέσεως

- 17 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, μια αίτηση αναιρέσεως πρέπει, δυνάμει του άρθρου 168 Α της Συνθήκης και του άρθρου 51 του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου, να στηρίζεται επί λόγων αφορώντων την παράβαση κανόνων δικαίου, αποκλεισμένης κάθε εκτιμήσεως πραγματικών περιστατικών (βλ., ιδίως, απόφαση της 6ης Απριλίου 1995, C-241/91 P και C-242/91 P, RTE και ITP κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. I-743, σκέψη 67).

- 18 Με τους τρεις λόγους που προβάλλει προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, το Κοινοβούλιο αμφισβητεί την εκ μέρους του Πρωτοδικείου ερμηνεία της νομολογίας του Δικαστηρίου, καθώς και της δικής του νομολογίας, η οποία αφορά, πρώτον, την αιτιολογία των αποφάσεων της εξεταστικής επιτροπής, δεύτερον, τη δυνατότητα θεραπείας, κατά τη διάρκεια της δίκης, της ελλείψεως

ή της ανεπάρκειας της αιτιολογίας και, τρίτον, τις συνέπειες της ελλείψεως ή της ανεπάρκειας αιτιολογίας επί της νομιμότητας της συγκεκριμένης αποφάσεως. Αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς του Innamorati, το Κοινοβούλιο δεν επιχειρεί να αμφισβητήσει τις εκτιμήσεις στις οποίες κατέληξε το Πρωτοδικείο στην παρούσα υπόθεση βάσει της εκ μέρους του ερμηνείας της νομολογίας.

- 19 Συνεπώς, οι λόγοι που προέβαλε το Κοινοβούλιο αφορούν παράβαση κανόνων δικαίου που δεσμεύουν τα όργανα της Κοινότητας, αποκλεισμένης κάθε εκτιμήσεως πραγματικών περιστατικών. Επομένως, είναι παραδεκτοί.
- 20 Κατά συνέπεια, η ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε ο Innamorati πρέπει να απορριφθεί.

Επί του λόγου που αφορά το περιεχόμενο και τα όρια της υποχρέωσης αιτιολογήσεως

- 21 Το Κοινοβούλιο ισχυρίζεται ότι, μολονότι κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, πρέπει να γνωστοποιούνται τα κριτήρια αξιολογήσεως που καθόρισε η εξεταστική επιτροπή πριν από την επιλογή των υποψηφίων που μπορούν να μετασχουν στον διαγωνισμό καθώς και τις αντίστοιχες ατομικές αξιολογήσεις, αντιθέτως, ούτε επιβάλλει ούτε θα μπορούσε να επιβάλει τη γνωστοποίηση των κριτηρίων επί των οποίων στηρίχθηκε η εξεταστική επιτροπή για τη διόρθωση των γραπτών. Πράγματι, τα κριτήρια αυτά περιλαμβάνονται στην κυριαρχική εξουσία εκτιμήσεως της εξεταστικής επιτροπής και καλύπτονται από το απόρρητο των διασκέψεων. Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι η γνωστοποίηση των βαθμών που έλαβε ο υποψήφιος σε μια δοκιμασία αποτελεί, στην περίπτωση που το ζητήσει, επαρκή αιτιολογία των αποφάσεων της εξεταστικής επιτροπής.
- 22 Αντιθέτως, ο Innamorati υποστηρίζει ότι για να μπορέσει να εκπληρώσει τον σκοπό της, που συνίσταται στο να δώσει στον υποψήφιο τη δυνατότητα να εκτιμήσει το βάσιμο της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής και στον κοινοτικό δικαστή τη δυνατότητα να εξακριβώσει τη νομιμότητα των εργασιών της εξεταστικής επιτροπής, η διοίκηση υποχρεούται να γνωστοποιεί στον υποψήφιο τα γενικά κριτήρια βάσει των οποίων η εξεταστική επιτροπή συνήγαγε τις εκτιμήσεις της και τον τρόπο που τα εφάρμοσε.

- 23 Όπως υπογράμμισε το Πρωτοδικείο στη σκέψη 26 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η υποχρέωση αιτιολογήσεως μιας βλαπτικής αποφάσεως αποσκοπεί, αφενός, στο να παράσχει στον ενδιαφερόμενο τις αναγκαίες ενδείξεις ώστε να γνωρίσει αν η απόφαση είναι ή δεν είναι βάσιμη και, αφετέρου, να καταστήσει δυνατό τον δικαστικό έλεγχο (βλ., ιδίως, απόφαση της 26ης Νοεμβρίου 1981, 195/80, Michel κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1981, σ. 2861, σκέψη 22).
- 24 Όσον αφορά τις αποφάσεις μιας εξεταστικής επιτροπής διαγωνισμού, αυτή η υποχρέωση αιτιολογήσεως πρέπει, πάντως, να συμβιβάζεται με την τήρηση του απορρήτου που περιβάλλει τις εργασίες της εξεταστικής επιτροπής, δυνάμει του άρθρου 6 του παραρτήματος III του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων. Όπως είχε ήδη την ευκαιρία να υπογραμμίσει το Δικαστήριο, το απόρρητο αυτό επιβλήθηκε προς διασφάλιση της ανεξαρτησίας των εξεταστικών επιτροπών των διαγωνισμών και της αντικειμενικότητας των εργασιών τους, καθόσον αυτές προστατεύονται από εξωτερικές παρεμβάσεις και πιέσεις, προερχόμενες είτε από τις ίδιες τις κοινοτικές διοικητικές αρχές είτε από τους υποψηφίους είτε από τρίτους. Συνεπώς, η τήρηση του απορρήτου αποκλείει τόσο τη δημοσιοποίηση της στάσεως που τήρησαν τα μέλη εξεταστικής επιτροπής όσο και την αποκάλυψη οποιουδήποτε στοιχείου που αφορά εκτιμήσεις προσωπικής ή συγκριτικής φύσεως σχετικές με τους υποψηφίους (απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 1980, 89/79, Bonu κατά Συμβουλίου, Συλλογή τόμος 1980/I, σ. 291, σκέψη 5).
- 25 Υπό τις συνθήκες αυτές, στην υποχρέωση αιτιολογήσεως των αποφάσεων εξεταστικής επιτροπής διαγωνισμού πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η φύση των εν λόγω εργασιών.
- 26 Όπως έχει ήδη υπογράμμισε το Δικαστήριο, οι εργασίες μιας εξεταστικής επιτροπής διαγωνισμού περιλαμβάνουν, κατά κανόνα, δύο τουλάχιστον διακεκριμένα στάδια, ήτοι πρώτον, την εξέταση των αιτήσεων συμμετοχής προκειμένου να επιλεγούν οι υποψήφιοι στους οποίους θα επιτραπεί να μετάσχουν στον διαγωνισμό και, δεύτερον, την εξέταση των προσόντων των υποψηφίων για την προς πλήρωση θέση, ώστε να καταρτιστεί πίνακας επιτυχόντων (βλ., ιδίως, αποφάσεις της 14ης Ιουνίου 1972, 44/71, Marcato κατά Επιτροπής, Rec. 1972, σ. 427, σκέψη 19 της 15ης Μαρτίου 1973, 37/72, Marcato κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1972-1973, σ. 503, σκέψη 18, και της 4ης Δεκεμβρίου 1975, 31/75, Costacurta κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1975, σ. 497, σκέψη 10).
- 27 Το πρώτο στάδιο συνίσταται, ιδίως στην περίπτωση διαγωνισμού βάσει τίτλων, στην αντιπαράθεση των τίτλων που προσκόμισαν οι υποψήφιοι με τα

προσόντα που απαιτούνται από την προκήρυξη του διαγωνισμού (προαναφερθείσες αποφάσεις της 14ης Ιουνίου 1972, Marcato κατά Επιτροπής, σκέψη 20-της 15ης Μαρτίου 1973, Marcato κατά Επιτροπής, σκέψη 19, και Costacurta κατά Επιτροπής, σκέψη 11). Δεδομένου ότι η αντιπαράθεση αυτή γίνεται βάσει αντικειμενικών στοιχείων τα οποία, εξάλλου, γνωρίζει ο κάθε υποψήφιος καθόσον τον αφορούν, η τήρηση του απορρήτου που περιβάλλει τις εργασίες της εξεταστικής επιτροπής δεν αποκλείει τη γνωστοποίηση αυτών των αντικειμενικών στοιχείων και, ιδίως, των κριτηρίων εκτιμήσεως βάσει των οποίων έγινε η επιλογή, κατά το στάδιο των προκαταρκτικών πράξεων του διαγωνισμού, ώστε όλοι εκείνοι στους οποίους δεν επετράπη η συμμετοχή στον διαγωνισμό να μπορούν, πριν από οποιαδήποτε προσωπική δοκιμασία, να λάβουν γνώση των πιθανών αιτιών του αποκλεισμού τους (προαναφερθείσα απόφαση Bonu κατά Συμβουλίου, σκέψη 5).

28 Αντιθέτως, το δεύτερο στάδιο των εργασιών της εξεταστικής επιτροπής είναι κυρίως συγκριτικής φύσεως και επομένως καλύπτεται από το απόρρητο που είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένο με τις εργασίες της (βλ., ιδίως, προαναφερθείσες αποφάσεις της 14ης Ιουνίου 1972, Marcato κατά Επιτροπής, σκέψη 20-της 15ης Μαρτίου 1973, Marcato κατά Επιτροπής, σκέψη 19, και Costacurta κατά Επιτροπής, σκέψη 11).

29 Τα κριτήρια διορθώσεως των γραπτών που καθορίζει η εξεταστική επιτροπή πριν από τις δοκιμασίες αποτελεί αναπόσπαστο μέρος των συγκριτικής φύσεως εκτιμήσεων στις οποίες προβαίνει η εξεταστική επιτροπή ως προς τα προσόντα των υποψηφίων. Πράγματι, σκοπός τους είναι να διασφαλίσουν, προς το συμφέρον των υποψηφίων, μια κάποια ομοιογένεια των εκτιμήσεων της εξεταστικής επιτροπής, ιδίως στην περίπτωση που ο αριθμός των υποψηφίων είναι υψηλός. Επομένως, τα κριτήρια αυτά καλύπτονται από το απόρρητο των διασκέψεων, ακριβώς όπως και οι εκτιμήσεις της εξεταστικής επιτροπής.

30 Οι συγκριτικής φύσεως εκτιμήσεις στις οποίες προβαίνει η εξεταστική επιτροπή αντανακλώνονται στους βαθμούς που η εξεταστική επιτροπή δίνει στους υποψηφίους. Οι βαθμοί αυτοί αποτελούν την έκφραση της αξιολογήσεως της αξίας του καθενός εξ αυτών.

31 Λαμβανομένου υπόψη του απορρήτου που πρέπει να περιβάλλει τις εργασίες της εξεταστικής επιτροπής, η γνωστοποίηση των βαθμών που λαμβάνουν οι υποψήφιοι στις διάφορες δοκιμασίες συνιστά επαρκή αιτιολογία των αποφάσεων της εξεταστικής επιτροπής.

- 32 Μια τέτοια αιτιολογία δεν θίγει τα δικαιώματα των υποψηφίων. Τους επιτρέπει να πληροφορηθούν την εκτίμηση της αξίας των επιδόσεών τους και τους παρέχει τη δυνατότητα να εξακριβώσουν, ενδεχομένως, ότι πράγματι δεν έλαβαν τον βαθμό που απαιτείτο από την προκήρυξη του διαγωνισμού προκειμένου να τους επιτραπεί η συμμετοχή σε ορισμένες δοκιμασίες ή στο σύνολο των δοκιμασιών.
- 33 Πάντως, επιβάλλεται η διευκρίνιση ότι, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι πρακτικές δυσκολίες που αντιμετωπίζει μια εξεταστική επιτροπή διαγωνισμού με υψηλό αριθμό συμμετεχόντων, μπορεί να γίνει δεκτό ότι σε μια τέτοια περίπτωση η εξεταστική επιτροπή γνωστοποιεί στους υποψηφίους, καταρχάς, μόνο το γενικό αποτέλεσμα των δοκιμασιών και ότι τους γνωστοποιεί αργότερα τη λεπτομερή βαθμολογία του, εφόσον το ζητήσουν.
- 34 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι κρίνοντας, στη σκέψη 28 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το Κοινοβούλιο είχε την υποχρέωση να γνωστοποιήσει στον *Innamorati* την αιτιολογία της επίδικης αποφάσεως και τα κριτήρια στα οποία στηρίχθηκε η εξεταστική επιτροπή για την αξιολόγηση της τρίτης γραπτής δοκιμασίας, το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη.
- 35 Συνεπώς, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί.

Επί των αιτημάτων που διατύπωσε ο *Innamorati* ενώπιον του Πρωτοδικείου

- 36 Κατά το άρθρο 54, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου, «αν η αναίρεση κριθεί βάσιμη, το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Πρωτοδικείου. Στην περίπτωση αυτή, μπορεί είτε το ίδιο να αποφανθεί οριστικά επί της διαφοράς, εφόσον είναι ώριμη προς εκδίκαση, είτε να την αναπέμψει στο Πρωτοδικείο για να την κρίνει».

- 37 Ο Innamorati προέβαλε δύο λόγους προς στήριξη της προσφυγής του, από τους οποίους ο πρώτος αφορούσε την παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως των υποψηφίων, την παραβίαση της προκηρύξεως του διαγωνισμού και την έλλειψη αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως, ενώ ο δεύτερος την πλάνη εκτιμήσεως, την έλλειψη αμεροληψίας και την παραβίαση των αρχών που διέπουν τις εργασίες μιας εξεταστικής επιτροπής.
- 38 Προς στήριξη του πρώτου λόγου, ο Innamorati ισχυρίζεται, καταρχάς, ότι τήρησε αυστηρώς τα όρια που προέβλεπε η προκήρυξη του διαγωνισμού ως προς την έκταση της τρίτης γραπτής δοκιμασίας, αλλά ότι η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού, επειδή δεν προέβη σε συστηματικό έλεγχο της έκτασης των συνοπτικών αποδόσεων κειμένου, δεν απέκλεισε άλλους υποψηφίους οι οποίοι δεν είχαν τηρήσει τα όρια αυτά. Συνεπώς, η εξεταστική επιτροπή παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως των υποψηφίων, αλλά και τους όρους της προκηρύξεως του διαγωνισμού.
- 39 Το Κοινοβούλιο αναγνωρίζει ότι η έκταση της συνοπτικής αποδόσεως κειμένου του Innamorati ήταν σύμφωνη προς τις απαιτήσεις της προκηρύξεως του διαγωνισμού, αρνείται όμως ότι δεν εξετάστηκε η έκταση των συνοπτικών αποδόσεων όλων των υποψηφίων. Προσθέτει ότι στον Innamorati απόκειται να προσκομίσει τις σχετικές αποδείξεις.
- 40 Όπως υποστηρίζει το Κοινοβούλιο, ο Innamorati δεν προσκόμισε, όπως είχε καταρχήν την υποχρέωση να πράξει, αποδεικτικά στοιχεία προς στήριξη του ισχυρισμού του ότι η εξεταστική επιτροπή δεν απέκλεισε άλλους υποψηφίους του επίμαχου διαγωνισμού που δεν τήρησαν τα όρια τα σχετικά με την έκταση της συνοπτικής αποδόσεως κειμένου που προέβλεπε η τρίτη δοκιμασία. Από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν συνάγεται, επίσης, ότι η εξεταστική επιτροπή παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως ή τις διατάξεις της προκηρύξεως του διαγωνισμού. Συνεπώς, αυτό το σκέλος της επιχειρηματολογίας του προσφεύγοντος πρέπει να απορριφθεί.
- 41 Στη συνέχεια, ο Innamorati υποστηρίζει ότι η επίδικη απόφαση δεν ήταν επαρκώς αιτιολογημένη. Ειδικότερα, υποστηρίζει ότι δεν του γνωστοποιήθηκαν τα κριτήρια στα οποία στηρίχθηκε η εξεταστική επιτροπή για τη διόρθωση της τρίτης γραπτής δοκιμασίας.

- 42 Δεν αμφισβητείται ότι, μολονότι καταρχάς ο Innamorati ενημερώθηκε για τα γενικά αποτελέσματα του διαγωνισμού, πληροφορήθηκε, κατόπιν αιτήσεώς του, τον βαθμό που έλαβε στην τρίτη γραπτή δοκιμασία.
- 43 Από τη σκέψη 31 της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι η γνωστοποίηση αυτή συνιστούσε επαρκή αιτιολογία της επίδικης αποφάσεως και ότι δικαίως το Κοινοβούλιο αρνήθηκε να του γνωστοποιήσει τα κριτήρια στα οποία στηρίχθηκε η εξεταστική επιτροπή για τη διόρθωση των γραπτών, όπως και, γενικότερα, τα στοιχεία βάσει των οποίων η εξεταστική επιτροπή διαμόρφωσε την εκτίμησή της για το πρόσωπό του. Συνεπώς, και αυτό το σκέλος της επιχειρηματολογίας του προσφεύγοντος πρέπει να απορριφθεί.
- 44 Συνεπώς, ο πρώτος λόγος που προέβαλε ο Innamorati είναι αβάσιμος.
- 45 Δεδομένου ότι ο Innamorati παραιτήθηκε από τον δεύτερο λόγο της προσφυγής του, παρέλκει η εξέτασή του.
- 46 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η προσφυγή του Innamorati πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 47 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Ωστόσο, όπως προκύπτει από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 122 και 70 του εν λόγω κανονισμού, τα όργανα φέρουν τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όταν αυτά έχουν ασκήσει την αναίρεση. Συνεπώς, οι διάδικοι φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα που αφορούν τόσο την παρούσα διαδικασία όσο και εκείνη ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Αναιρεί την απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Μαΐου 1995, T-289/94, Innamorati κατά Κοινοβουλίου.**
- 2) **Απορρίπτει την προσφυγή του Innamorati με την οποία ζητείται η ακύρωση της αποφάσεως με την οποία η εξεταστική επιτροπή του γενικού διαγωνισμού PE/59/A τον βαθμολόγησε με βαθμό κάτω από τη βάση στην τρίτη γραπτή δοκιμασία του εν λόγω διαγωνισμού και τον απέκλεισε από τις λοιπές δοκιμασίες.**
- 3) **Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα τόσο ως προς την παρούσα όσο και ως προς την ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία.**

Puissochet

Moitinho de Almeida

Gulmann

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 4 Ιουλίου 1996.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος του τρίτου τμήματος

R. Grass

J.-P. Puissochet